

احکام و تعالیم فردی - محبت بخلق

حضرت بهاءالله

محبت بخلق

حضرت بهاءالله:

1 - "ليس الفخر لحكم أنفسكم بل لحبّ أبناء جنسكم وليس الفضل لمن يحبّ الوطن بل لمن يحبّ العالم"

(لوح حکمت)

2 - "ای اهل عالم همه باریک دارید و برگ یک شاخصار بکمال محبت و اتحاد و مودت و اتفاق سلوک نمائید ."

(ص ۲۰۳ ج ۳ امر و خلق)

3 - "ای دوستان بمنزله سراج باشید از برای عالم ظلمانی و بمثابه نور باشید از برای تاریکی با جمیع اهل عالم بکمال محبت رفتار کنید اجتناب و جدال و فساد کل در این ظهور اعظم منع شده" (ص ۱۰۸ دریای دانش)

4 - "با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است . طوبی از برای نفوسي که بحبل شفقت و رافت متمسکند و از ضغینه و بعضها فارغ و آزاد " .

(از طراز دوم از لوح مبارک طرازات - ص ۱۸ مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابھی)

5- "بهترین اعمال محبت با اهل عالم است" (ص ۱۱۲ ج ۸ مائدہ آسمانی)

6- " باید به جمیع ناس بکمال محبت و شفقت و برداری معاشرت کند و تکلم نماید " (ص ۱۲۴ ج ۳ امر و خلق)

7- " طوبی از برای نفسی که در لیالی در فراش وارد شود در حالتی که قلبش مطهر است از ضعیفه و بغضها " (ص ۲۰ مجموعه اثراقات)

8- " محبت کارهای عجیب و عظیمه دارد نیت خالص عمل خالص و ظهورات انقطاع و شوونات آن کل از این مصدر است یعنی از محبت صادر و ظاهر و باهر و مشهود " (ص ۳۴۸ ج ۴ مائده آسمانی ط ۱۲۹)

حضرت عبدالبهاء:

1- " اعلم حق اليقين أن المحبة سرّ البعث الإلهي والمحبة هي التّجلّي الرّحمني المحبة هي الفيض الروحاني المحبة هي النّور الملكوتی المحبة هي نفاثات روح القدس في الروح الإنساني المحبة هي سبب ظهور الحق في العالم الإمكانی المحبة هي الروابط الضروريّة المنبعثة من حقائق الأشياء بایجاد إلهي المحبة هي وسيلة السعادة الكبرى في عالم الروحاني والجسماني المحبة هي نور يُهتدى به في الغیب الظلّماني المحبة هي الرابطة بين الحق والخلق في العالم الوجданی المحبة هي سبب التّرقی لكل إنسان نوراني المحبة هي النّاموس الأعظم في هذا الكون العظيم الإلهي المحبة هي النّظام الوحدی بين الجواهر الفردیة بالتركيب والتّدیر في التّتحقق المادي المحبة هي القوّة الكلية المغناطیسیة بين هذه السّيارات والنّجوم السّاطعة في الأوج العالی المحبة هي سبب الإنکشافات لأسرار المودعة في الكون بفكر ثاقب غير متناهي المحبة هي روح الحیات لجسم الكون المتباھي المحبة هي سبب تدّن الأم في هذا الحیات الفانی المحبة هي الشرف الأعلى لكل شعب متعالی وإذا وفق الله قوما بها يصلّین عليهم أهل ملا الأعلى و ملائكة السماء وأهل ملکوت الأبهی وإذا خلت قلوب قوم من هذه السنوحات الرّحمنیة المحبة الإلهیة سقطوا في أسفل درك من الملائک و تاهوا في بیداء الضلال و وقعوا في وھدة الخیة وليس لهم خلال أولئک كالخشرات العائلة في أسفل الطبقات. يا أحباء الله كونوا مظاہر محبة الله ومصابيح المهدی في الآفاق مشرقین بنور المحبة والوفاق ونعم الإشراق هذا الإشراق " (لوح محبت، منتخبات از مکاتیب حضرت عبدالبهاء، جلد ۱، ص 24)

2- " محبت نور است در هر خانه بتابد و عداوت ظلمت است در هر کاشانه لانه نماید " .

(ص ۳۴ قسمت اول خطابات مبارکه)

3- " نظر به نقصان خلق نکنید بدیده کمال نظر نمایید. هر چند ضعیف نادانند و سست در عهد و پیمان اماشما نظر به بزرگواری کنید و خوشرفتاری نمایید. عزّت و احترام دارید و رعایت و خدمت کنید . خود را خادم

دانید. جمیع خلق را مخدوم شمرید. خود را ناقص گوئید و عالمیان را کامل بینید یعنی نوعی رفتار کنید که شخص ناقص احترام انسان کاملی نماید و حقیری در مقابل کبیری رفتار کند. این است وصایای جمال مبارک و نصائح اسم اعظم روحی لعبدة الفداء" (ص ۹۳ ج ۳ امر و خلق)

4- "مهر و وفا و شفقت و محبت نصائح پیشینیان بوده در این دور اعظم اهل بها بقداکاری و جانفشنانی مامور. عدالت محبوب و مطلوب بوده و هست ولی مومنین و مومنات در این عصر نورانی بین امر مامور ضع ما ینفعک و خذ ما ینتفع به العباد".

(ص ۱۶۳-۴ اخلاق بهائی)

5- "زخم ستمکاران را مر حم نهید و درد ظالمان را درمان شوید اگر زهر دهنده شد دهید. اگر شمشیر زند شکر و شیر بخشدید. اگر اهانت کنند اعانت نمایید. اگر لعنت نمایند رحمت جوئید. در نهایت مهربانی قیام نمایید و با خلاق رحمانی معامله کنید و ابداً بكلمه رکیکی در حقشان زبان نیالائید". (ص ۲۲۸ ج ۳ امر و خلق)

6- "در هر دوری امر بالفت بود و حکم محبت ولی محصور در دائره یاران موافق بود نه با دشمنان مختلف. اما الحمد لله که در این دور بدیع اوامر الهی محدود بحدی نه و محصور در طائفه ای نیست. جمیع یاران را بالفت و محبت و رعایت و عنایت و مهربانی بجمیع امم امر میفرماید. حال احبابی الهی بموجب این تعالیم ربانی قیام کنند. اطفال بشر را پدر مهربان باشند و جوانان انسان را برادر غمخوار گردند و سانحوردگان را اولاد جانفشنان شوند. مقصود این است که باید با کل حتی دشمنان نهایت روح و ریحان محبت و مهربان بود. در مقابل اذیت و جفا نهایت وفا مجری دارید و در موارد ظهور بعضاء نهایت صفا معامله کنید. سهم و سنان را سینه مانند آئینه هدف نمایند و طعن و شتم و لعن را بکمال محبت مقابیل کنید تا جمیع امم مشاهده قوت اسم اعظم نمایند و کل ملل معرف بقدرت جمال قدم گردند که چگونه بنیان بیگانگی برانداخت و امم عالم را بوحدانیت و یگانگی هدایت فرمود و عالم انسانی را نورانی کرد و جهان خاک را تابنا ک فرمود. این خلق مانند اطفالند و بی باک و بی پروا. باید بکمال محبت این اطفال را تربیت کرد و در آغوش رحمت محبت پرورش داد تا شهد روحانی محبت رحمانی بچشند و مانند شمع درین عالم ظلمانی بدرخشند" (ص ۲۰۵-۶ ج ۱ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

7- "سیاست الهی مهربانی بجمیع بشر بدون استثناء. آن سیاست حقیقی است و این روش شایان نفوس مقدسه رحمانیه"

(ص ۳۰۵ ج ۳ امر و خلق)

8- " هوالله ای احبابی الهی اساس ملکوت الهی بر عدل و انصاف و رحم و مرّوت و مهربانی بہر نفسی است پس بجان و دل باید بکوشید تا باعلم الانسانی من دون استثناء محبت و مهربانی نمایند مگر نفوسی که غرض و مرضی دارند . با شخص ظالم و یا خائن و یا سارق نمیشود مهربانی نمود زیرا مهربانی سبب طغیان او میگردد نه انتباه او . کاذب را آنچه ملاطفت نمائی بر دروغ میافزاید گان میکند که نمیدانی و حال آنکه میدانی ولی رافت کبری مانع از اظهار است " (ص ۲۱۱ ج ۳ مکاتیب)

9- " عداوت و دشمنی بعضی نفوس را بهانه ننمایند و از آنچه مکلف به آن هستید از مودت جمیع نفوس و مهربانی با جمیع خلق و صداقت با کل بشر و خیرخواهی عموم اهل عالم از هر ملت و مذهب و آئین رو بر نگردانید " (ص ۱۱۵ فضائل اخلاق)

10- " باید یاران الهی مجذوب و مفتون یکدیگر باشند و جانفشنانی در حق یکدیگر کنند . اگر نفسی از احباب بدیگری برسد مانند آن باشد که تشنه لبی بچشمہ آب حیات رسد و یا عاشقی بمعشوق حقیقی خود ملاقات کند " (ص ۱۶۴ اخلاق بهائی)

حضرت ولی امر الله:

1 - " مردم هرگز امر عزیز الهی را نخواهند پذیرفت مگر آنکه در جامعه امر درست همان چیزی را بیابند که جهان امروز فاقد و عاری از آن است یعنی محبت و یگانگی " . (ص ۲۹ نمونه حیات بهائی - ترجمه مصوب)